

§ 3.

Bestemmelserne i Lov om Statens Tjenestemænd, 2. Del, Gruppe 1, Afdeling 8 h, „Invalideforsikringsretten“ (§§ 220—222), ophæves. §§ 216, 217, 218 og 219 benævnes 219, 220, 221 og 222. Afdeling i. og j. ændres til h. og i.

§ 4.

Denne Lov træder i Kraft samtidig med Loven om Ændringer i Lov om Invalideforsikring af 6. Maj 1921.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Foranstaaende Lovforslag er foranlediget ved de af Administrationskommissionen foreslaaede Ændringer i Invalideforsikringens Administration, hvilke Ændringer er optaget i det samtidig hermed forelagte Forslag til Lov om Invalideforsikring, idet Regeringen, da det paagældende Forslag betyder en ikke uvæsentlig Besparelse af Udgifterne til Invalideforsikringslovens Administration og samtidig en stærkt ønsket Forøgelse af Kontrollen med Rentenyrerne, har ment at burde fremme Forslaget som et Led i Regeringens Bestræbelser for at nedbringe Statens Udgifter.

Med Hensyn til de af Administrationskommissionen foreslaaede Ændringer skal man henvise til det ovenfor nævnte Forslag til Lov om Invalideforsikring, hvorefter Direktionen for Invalideforsikringsfonden foreslaas ophævet, og hvorefter de Opgaver, der hidtil har været henlagt til den nævnte Institution, foreslaas fordelt mellem Sygekasseinspektoratet og Invalideforsikringsretten eller, som det under Forslagets Behandling i Folketinget er vedtaget at benævne Institutionen, Invalideforsikringsraadet.

Administrationskommissionen har i Forbindelse med de paagældende Forslag

fremSAT forskellige Udtalelser om Ønskeligheden af et nært Samarbejde mellem Invalideforsikringsretten og Sygekasseinspektoratet under den fremtidige Ordning, saaledes at enhver Form for Dobbeltarbejde undgaas, og ogsaa disse Udtalelser har været grundlæggende for Udarbejdelsen af nærværende Lovforslag.

Forholdet har hidtil været det, at det til Invalideforsikringslovens Institutioner knyttede Personale kun i ringe Grad har været Genstand for en egentlig Normering, idet Størstedelen af Arbejdet er blevet udført af løst antaget Personale, hvilken Ordning i Længden vil være uhenigtsmæssig for Administrationen og frembyde utilfredsstillende Arbejdsvilkaar, hvorfor man maa finde det rettest, at der, naar man i Overensstemmelse med Administrationskommissionens Forslag søger at bringe Invalideforsikringslovens Administration i fast Leje for Fremtiden, ogsaa søges tilvejebragt den dertil svarende Normering.

Antallet af nye Sager har holdt sig ret konstant igennem en Periode af saa lang Varighed, at man ikke længere tør regne med Indtrædelsen af en væsentlig Formindskelse af Antallet. Der henvises i saa Henseende til nedenstaaende Tabel I.

Tabel I.

	Antal Rente- begæringer.	Antal Rente- standsningssager m. v. (Lovens § 18 og § 23).	Antal Helbredelses- foranstaltninger, Oplæringer m. v. (Lovens §§ 20—24).	Tilsammen.
1/10 1921—31/12 1922	14 270	»	790	15 060
1923	7 354	49	1 364	8 767
1924	6 756	52	1 394	8 202
1925	6 700	155	1 712	8 567
1926	6 365	212	1 690	8 267